

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov 1/ **P.**, bývajúcej v P., 2/ **H.**, bývajúcej v P., 3/ **P.**, bývajúceho v D., všetkých zastúpených JUDr. D., advokátom so sídlom v P., proti žalovaným 1/ **Z.**, bývajúcej v P., 2/ **T.**, bývajúcej v P., 3/ **I.**, bývajúcej v Č., 4/ **M.**, bývajúcej v P., 5/ **E.**, bývajúcej v P. M., 6/ **I.**, bývajúceho v P., všetkým zastúpeným JUDr. K., advokátkou so sídlom v Ž., **o určenie vlastníctva k nehnuteľnostiam**, vedenej na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 3 C 339/1999, na dovolanie žalovaných 1/ až 6/ proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 27. mája 2008 sp. zn. 17 Co 36/2008, takto

r o z h o d o l :

Dovolací súd dovolanie **o d m i e t a**.

Žalovaní 1/ až 6/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcom 1/ až 3/ náhradu trov dovolacieho konania v sume 2 332 Sk do rúk JUDr. D., advokáta so sídlom v P., do troch dní.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Považská Bystrica rozsudkom z 18. decembra 2007 č.k. 3 C 339/1999-282 určil, že do dedičstva po nebohej P., rodenej M., zomrelej X. patrí polovica a do dedičstva po nebohom A., zomrelom X. patrí polovica parc. č. **X.** – trvalý trávnatý porast vo výmere 4020 m², ktorá bola vytvorená z časti parciel č. X., X., X., X., nachádzajúcich sa v katastrálnom území Z., tak ako je to zakreslené na geometrickom pláne č. X. zo dňa 7. septembra 1998, overeného pod číslom X. Správou katastra P. dňa 17. septembra 1998, ktorý geometrický plán je súčasťou rozsudku; vo zvyšku žalobu zamietol. Žalovaných 1/ až 6/ tiež zaviazal zaplatiť žalobcom 1/ až 3/ náhradu trov konania v sume 51 361,50 Sk a na účet súdu náhradu trov preddavkovaných štátom v sume 1 250 Sk.

Na odvolanie žalovaných 1/ až 6/ Krajský súd v Trenčíne rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil rozsudkom z 27. mája 2008 sp. zn. 17 Co 36/2008 s odôvodnením, že súd

prvého stupňa správne zistil skutkový stav a tento po právnej stránke aj správne posúdil. Žalovaným uložil povinnosť nahradiť žalobcov trovy odvolacieho konania (§ 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.) v sume 6 735 Sk.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podali dovolanie žalovaní 1/ až 6/. Namietali, že postupom súdov im bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.) tým, že prvostupňový súd ich nepoučil o potrebe predložiť alebo označiť všetky dôkazy skôr, ako vyhlási rozhodnutie vo veci samej, pretože na dôkazy označené a predložené neskôr súd neprihliada (§ 120 ods. 4 O.s.p.) a odvolací súd na túto procesnú vadu neprihliadol. V tejto súvislosti dodali, že mienili navrhnuť vykonanie ďalších dôkazov, a to najmä znalecké dokazovanie Kriministickým a expertíznym ústavom Policajného zboru v Bratislave ohľadne pravosti listiny označenej v súdnom spore ako uznesenie z 1. júla 1950, od ktorej žalobcovia odvodzujú svoje vlastnícke práva ich právnych predchodcov k sporným nehnuteľnostiam. Ďalej namietali nedostatok ich pasívnej legitimácie v konaní z dôvodu, že nie sú vlastníkami nehnuteľností, ale len ich oprávnenými držiteľmi. Rozhodnutie odvolacieho súdu považovali aj za nepreskúmateľné. Vzhľadom na tieto dôvody žiadali, aby dovolací súd zrušil rozsudok odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalobcovia 1/ až 3/ vo vyjadrení k dovolaniu spochybnili prípustnosť dovolania v danej veci, popreli opodstatnenosť dôvodov, ktoré žalovaní uviedli v tomto opravnom prostriedku, napadnutý rozsudok odvolacieho súdu označili za vecne správny a navrhli dovolanie zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podali včas účastníci konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpení advokátkou (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 236 a nasl. O.s.p.).

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. Pokiaľ rozhodol v tejto procesnej forme, je dovolanie proti nemu prípustné, ak smeruje proti rozsudku, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej (§ 238 ods. 1 O.s.p.), alebo proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.), alebo proti rozsudku, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.). Žalovaní dovolaním napadli rozsudok odvolacieho súdu, ktorý nevykazuje znaky uvedené v citovaných ustanoveniach. Nejde o zmeňujúci rozsudok v zmysle § 238 ods. 1 O.s.p. a odvolací súd v tejto veci ešte nerozhodoval a teda ani nevyslovil svoj právny názor (§ 238 ods. 2 O.s.p.). Dovolanie smeruje proti potvrdzujúcemu rozsudku, vo výroku ktorého odvolací súd nevyslovil prípustnosť dovolania (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

So zreteľom na uvedené je zrejmé, že prípustnosť dovolania nemožno vyvodiť z ustanovenia § 238 O.s.p. Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) prihliadnúť na existenciu väd uvedených v § 237 O.s.p., skúmal odvolací súd, či konanie, v ktorom bol vydaný napadnutý rozsudok, nie je postihnuté niektorou z procesných väd, ktoré sú pod písm. a/ až g/ vymenované v tomto ustanovení. Skúmal teda, či nešlo o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, zákonom predpísaného spôsobu začatia konania, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom.

Pred posúdením jednotlivých dovolacích námietok (tvrdení) z hľadiska § 237 O.s.p. treba uviesť, že dôvody (prípustnosti a opodstatnenosti) dovolania odvolací súd neposudzuje len podľa toho, ako boli slovne vyjadrené (naformulované), ale predovšetkým podľa obsahu dovolania. Z obsahu dovolania žalovaných možno vyvodiť, že namietajú vadu konania spočívajúcu v odňatí možnosti pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p. zakladá taký vadný postup súdu v občianskom súdnom konaní, ktorým sa účastníkovi odňala možnosť pred ním konať a uplatňovať procesné práva, ktoré sú mu priznané za účelom zabezpečenia účinnej ochrany

jeho práv a oprávnených záujmov. Podľa žalovaných malo k tejto vade dôjsť tým, že prvostupňový súd ich nepoučil v zmysle § 120 ods. 4 O.s.p., v súlade s ktorým bolo povinnosťou predsedu senátu poučiť prítomných účastníkov pred skončením dokazovania o potrebe predložiť alebo označiť všetky dôkazy skôr, ako bude vyhlásené rozhodnutie vo veci samej, pretože na dôkazy označené a predložené neskôr súd neprihliada.

Obsah zápisnice o pojednávaní pred súdom prvého stupňa z 13. decembra 2007 ako aj zápisnice o pojednávaní z 18. decembra 2007, na ktorom prvostupňový súd vyhlásil svoj rozsudok, vyplýva, že súd prvého stupňa dôsledne postupoval podľa § 120 ods. 4 O.s.p., keď účastníkov poučil o povinnosti predložiť alebo označiť všetky dôkazy najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy označené alebo predložené neskôr súd nebude prihliadať. Zo strany právnych zástupcov oboch procesných strán však návrhy na doplnenie dokazovania neboli (viď čl. 273 spisu).

Pokiaľ žalovaní ďalej namietajú nedôsledné zisťovanie ich pasívnej legitimácie v konaní, túto námietku nemožno považovať za dôvod zakladajúci prípustnosť dovolania podľa § 237 O.s.p. Len ak by dovolanie bolo procesne prípustné (o tento prípad ale nejde), mohli by byť tieto dovolateľmi tvrdené skutočnosti právne významné ako dovolací dôvod podľa § 242 ods. 1 písm. c/ O.s.p. Právne posúdenie veci súdom je realizáciou jeho rozhodovacej činnosti a nezakladá dôvod prípustnosti dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p., pretože súd rozhodovaním neporušuje žiadnu procesnú povinnosť vyplývajúcu mu zo zákona, ani procesné právo účastníka. Či už súdy napadnuté rozhodnutia založili na správnom alebo nesprávnom právnom posúdení veci (pozn.: dovolací súd napadnuté rozhodnutia z tohto aspektu neposudzoval), nezaťažili konanie tzv. zmätočnosťou. To isté v plnom rozsahu treba uviesť aj o tvrdenej nepreskúmateľnosti rozsudku odvolacieho súdu, lebo aj nepreskúmateľnosť rozsudku súdu je síce dovolacím dôvodom podľa § 242 ods. 1 písm. b/ O.s.p., nie je ale dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania (dovolací súd môže na ňu prihliadnúť až v prípade, že dovolanie je prípustné).

Záverom treba dodať, že ani nevykonanie dôkazov podľa návrhov alebo predstáv žalovaných nie je postupom, ktorým by im súd odňal možnosť konať pred súdom, lebo rozhodovanie o tom, ktoré dôkazy budú vykonané, patrí výlučne súdu, a nie účastníkovi konania (§ 120 ods. 1 O.s.p.). Ak súd niektorý dôkaz nevykoná, môže to viesť nanajvýš

k jeho nesprávnym skutkovým záverom a teda v konečnom dôsledku aj k nesprávnemu rozhodnutiu, nie však k zmätočnosti rozhodnutia (viď napr. aj rozhodnutia uverejnené v Zbierke rozhodnutí a stanovísk súdov Slovenskej republiky pod č. 37/1993 a pod č. 125/1999).

Vzhľadom na vyššie uvedené dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že v prejednávanej veci je dovolanie podľa Občianskeho súdneho poriadku procesne neprípustné. So zreteľom na to dovolanie žalovaných odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa vecnou správnosťou napadnutého rozsudku odvolacieho súdu.

V dovolacom konaní (procesne) úspešným žalobcom 1/ až 3/ vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalovaným 1/ až 6/, ktorí úspech nemali (§ 243b ods. 5 O.s.p. a § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.). Úspešní účastníci v dovolacom konaní podali návrh na uloženie povinnosti nahradiť im trovy tohto konania (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd im priznal náhradu, ktorá spočíva v odmene advokáta za právnu službu, ktorú poskytol vypracovaním vyjadrenia k dovolaniu žalobcu (§ 14 ods. 1 písm. c/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb). Sadzbu tarifnej odmeny určil podľa § 10 ods. 1 v spojení s § 13 ods. 3 tejto vyhlášky vo výške 1 800 Sk, čo s náhradou výdavkov za miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške jednej stotiny výpočtového základu [§ 1 ods. 3 a § 16 ods. 3 vyhlášky (t.j. 190 Sk)] a po pripočítaní DPH (18 ods. 3 vyhlášky) predstavuje spolu 2 332 Sk.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 13. novembra 2008

JUDr. Daniela S u č a n s k á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková